Cirka 50 lærere mødte fredag eftermiddag op til generelforsamlingen i gymnastiksalen på Rønneskolen, afd. Søndermark. Foto: Torben Østergaard Møller

Appel fra lærerforeningens formand til kommunalbestyrelsen:

Giv os en lokal aftale

Af Torben Østergaard Møller

GENERALFORSAMLING

Christian F. Jeppesen, formand for Bornholms Lærerforening, formulerede et klart ønske til kommunalbestyrelsen på lærernes generalforsamling på Rønneskolen, afd. Søndermark, fredag eftermiddag:

En lokalaftale for medlemmerne, som kan afbøde de ulemper, han mener, der er i den centralt aftalte overenskomst mellem Danmarks Lærerforening og Kommunernes Landsforening (KL).

Men det hele må naturligvis – og helt som det plejer, når lærerne finder sammen til denne årlige begivenhed – begynde med en sang, som de cirka 50 fremmødte lod løfte sig helt op til de højtliggende røde spær i gymnastiksalen, akkompagneret af formanden selv på guitar:

– Vi står ved en vanskelig front i den stadige kamp, lyder en linje i Gudmund Aurings "I tidens strøm".

Og en anden:

– Der er meget, som splitter i tiden, og vejen er lang.

Vel er den sang godt 30 år gammel, men den kunne lige så godt være skrevet i år.

Den evige dirigent, Finn Jakobsen, forklarede inden det hele tog fat til Bornholms Tidende, at når der ikke var så mange som ved sidste års generalforsamling, skyldtes det formentlig to forhold. Denne dag var der tale om en såkaldt "midtvejsgeneralforsamling", hvor ingen personer var på valg, og så møder traditionelt set færre op.

Dertil kommer, at det trods alt er lidt sjovere, når generalforsamlingen ligesom sidste år finder sted på Green Solution House.

Efter sangen sendte han Christian F. Jeppesen op på talerstolen.

En anekdote

Og en tankevækkende anekdote er nu engang altid et godt sted at begynde for en taler, så det gjorde formanden naturligvis, da han skulle aflægge mundtlig beretning for sin hird.

Indledningsvist bød han dog lige de forsamlede lærere velkommen til gymnastiksalen, som han betegnede som "lidt mere beskedne forhold, end vi er vant til". Og jo, der er lidt mere schwung over Green Solution House.

Men nuvel, til anekdoten:

– Forleden dag sad jeg i venteværelset på Bornholms Hospital, og der var en vis ventetid, der affødte småsnak blandt de ventende, sagde formanden og fortsatte:

– En nævnte, at de heller ikke var særlig venlige den dag. Dertil kom der følgende kommentar fra en ældre, ventende dame: "Hvis man ikke kan være venlig og smilende, når man arbejder med mennesker, har man valgt det forkerte arbejde!". Jeg tænkte umiddelbart, at hun selvfølgelig havde ret, men det nagede alligevel i baghovedet på mig i løbet af dagen, og jeg kom til at tænke det ind i vores kontekst som lærere.

> Skulle vi nu ikke se at komme i gang?
>
> Christian F. Jeppesen, Bornholms Lærerforening

– Selvfølgelig skal vi være venlige og imødekommende i forhold til både elever, forældre og kollegaer. Men hvis vi ind imellem har lidt svært ved det, er det så ensbetydende med, at vi har valgt det forkerte arbejde? Jeg tror nu ikke, man kan sige det så enkelt, for et arbejde, vi i mange år har været rigtig glade for, kan blive ændret så meget, at vi ikke længere kan genkende det – og det kan sagtens betyde, at vi mister arbejdsglæden. Nogle vælger desværre at forlade folkeskolen – enten til fordel for private skoler eller for noget helt andet. På landsplan er der ifølge Arbejdernes Erhvervsråd 17.000 uddannede lærere, der arbejder uden for folkeskolen.

Lov 409

Dermed var banen sådan set kridtet op, og man kunne ikke undgå at lade tankerne vandre tilbage folkeskolereformen i 2014, hvor folkeskolelærerne efter en indædt kamp måtte acceptere, at deres arbejdstidsaftaler blev ændret markant med Lov 409.

– Forberedelsen af OK18 er i fuld gang, og alle kredsformændene var mandag og tirsdag samlet i Nyborg for at drøfte krav. Hovedtemaerne var ikke overraskende: Løn og Pension, TR/AMR/MED (tillidsrepræsentant, arbejdsmiljørepræsentant, medarbej-

Lærere har store problemer med arbejdsmiljøet

Af Torben Østergaard Møller

To lærere var i løbet af generalforsamlingen på talerstolen for at markere, at den er gal med arbejdsmiljøet i den bornholmske folkeskole.

Den ene var relativt nytilflyttet, og han sagde blandt andet om det psykiske arbejdsmiljø, at det han synes, det er utroligt, hvad han skal stå model til, og han fortalte om, hvordan han da også er løbet ind i både gråd og langtidssygemeldinger fra kollegers side på den konto.

Og han undrede sig over, at når der blev lavet en arbejdstrivselsundersøgelse, som vidner om, at der står skralt til, så lød kommentarerne gerne, at den dog er bedre end sidste års.

– Men den er stadig 20 procent ringere, end hvor jeg kommer fra, og der lød konklusionen fra kommunalbestyrelsen, at "dét kan vi ikke leve med", konstaterede han.

Han opfordrede kollegerne til at udnytte det tilstundende kommunalvalg til at lægge pres på politikerne ved at sikre, at nogle af de dårlige historier om det barske arbejdsmiljø kommer i medierne.

En anden lærer fortalte, at han er en af de lærere, der havde måttet trække stikket på opfordring fra sin læge.

– Der er folk derude, der spænder ben for os, sagde han og konkluderede, at der er noget rivende galt ved den måde, han og kollegerne bliver behandlet på som professionelle lærere.

Han fortalte også om, hvordan han på en enkelt dag havde oplevet tre kolleger bryde sammen, hvilket han havde orienteret sin ledelse om.

– Jeg fik aldrig noget svar, selv om jeg rykkede for det, sagde han og tilføjede, at det var en uværdig situation.

Han havde været til psykolog tidligere denne fredag, og psykologen havde sagt:

– De prøver såmænd nok at kastrere dig. Da måtte jeg lige mærke efter, sagde han med et anstrøg af humor, og han sluttede af med at fortælle, at det havde været hårdt at møde op til generalforsamlingen.

– Men jeg *ville*, fordi jeg gerne vil ha', at vi får trivslen op igen, sagde han.

Ingen af de to lærere ønskede deres navn i avisen.

I Rønne er man ikke helt færdige med at flytte rundt, og det tærer på kræfterne, konstaterede lærerformanden. Arkivfoto: Berit Hvassum

derrepræsentant, red.), arbejdsmiljø, kompetenceudvikling og selvfølgelig arbejdstid. Emnerne vil efter vores input blive behandlet i hovedstyrelsen, og I vil få mulighed for at kommentere på forslagene, da der er lagt op til medlemsdebat i form af faglige klubber, sagde Christian F. Jeppesen og fortsatte blandt andet:

– Vi havde på OK-konferencen også besøg af Kristian Heunicke, der er KL's chefforhandler til OK18. Hovedbudskaberne fra hans side er, at det går rigtig godt i folkeskolen på mange parametre, og KL har derfor absolut ingen intentioner om at lave om på Lov 409's måde at regulere arbejdstiden på. Vi har fortsat et ønske om en centralt aftalt overenskomst – også på arbejdstiden, men det bliver nok lidt op ad bakke, hvis man skal tro Kristian Heunicke.

– Mange kommuner venter heller ikke på de centrale forhandlinger og har derfor valgt at lave sin egen lokalaftale. I januar havde vi TR/AMR-internat med deltagelse af politikere. Vi gav her meget klart udtryk for, at vi meget gerne vil i gang med at kigge på en aftale, og det var de absolut ikke afvisende overfor. Det er som udgangspunkt kommunalbestyrelsen, der skal sige ja til, at man kan benytte sig af en lokalaftale. Jeg har derfor en forventning om, at forslaget vil blive stillet. Så kære politikere: Skal BRK blive den sidste kommune uden en aftale, eller skulle vi nu ikke se at komme i gang?

Hvad skal en lokal aftale indeholde?

Der står i Lov 409, paragraf 2, at man rent faktisk kan lave en lokalaftale, hvis politikerne synes, det er en god idé, forklarer lærerforeningsformand Christian F. Jeppesen til Bornholms Tidende og peger på to ting, han godt kunne tænke sig en lokalaftale skulle indeholde:

– Det er sådan lige i øjeblikket, at det er fuldstændig op til den enkelte leder at vurdere den enkelte medarbejder og hvor meget forberedelsestid vedkommende har. Og nogle gange bliver det gjort på en måde, hvor man siger, du har så meget undervisning plus de øvrige opgaver, og så er der så og så meget tid tilbage til forberedelse. Men vi kunne godt tænke os at få den vendt om, så der i stedet for bliver sat fokus på, hvor meget forberedelse den enkelte rent faktisk har behov for.

– Desuden er der en del af mine medlemmer, der efterspørger den fleksibilitet, vi tidligere har haft, og hvor de har en pulje af timer, som er forudbestemt til forberedelse, og hvor de kan vælge at tage nogle af timerne med hjem, så de for eksempel, hvis de har små børn, kan vælge at tænde for computeren igen om aftenen og arbejde videre. *tøm*

Pluk fra beretningen

– Her på øen er man i gang med et lille forsøg med at afkorte skoledagen for nogle elevgrupper på Hans Rømer Skolen. Erfaringerne herfra er overvejende positive, og jeg håber inderligt, at flere skolebestyrelser vil ansøge om – og få godkendt – lignende ordninger.

– Den skolestruktur, der blev vedtaget for efterhånden længe siden, er ved at finde sin hverdag de steder, hvor forandringen kom hurtigt – her tænker jeg selvfølgelig på Paradisbakkeskolen, hvor man dog måtte undvære de elever, der søgte over i en ny privatskole, Hans Rømer Skolen, der skulle have samlet hele tre matrikler, samt de to nye selvstændige skoler i nord. I Rønne er virkeligheden en anden (...) Vi er som bekendt ikke helt færdige med at flytte rundt, og det tærer på kræfterne. Den store usikkerhed har desværre også en kæmpe stor indvirkning på tilvalget af folkeskolen i Rønne.

– Som nævnt i den skriftlige beretning har vi igennem to kommunale budgetforlig oplevet, at der er blevet prioriteret flere midler til de bornholmske folkeskoler med henblik på at få lærernes gennemsnitlige undervisningstimetal sat ned. De tal, vi har til rådighed, viser med tydelighed, at skolerne er lykkedes med dette. Tallet er faktisk allerede nu på det niveau, som man skal ramme for næste skoleår. I løbet af skoleåret dukker der ofte ekstra undervisning op, så tallet kan godt stige.

– Det er meget vigtigt for den bornholmske folkeskole, at man bruger de kræfter og resurser på inklusionen, som området har behov for. Hvis man forhaster og forsøger at spare på processerne, kan det skabe en forøgelse af mistrivsel – både for de børn, der er i problemer, men også for deres klassekammerater. I sidste ende ser vi desværre forældre, der vælger at tage deres børn ud af folkeskolen, når denne mistrivsel i en klasse opstår.

– Lønnen på fri- og privatskoleområdet er en del lavere end på folkeskolerne, men det interessante er, at de ikke har problemer med rekruttering. Grunden til dette skal nemlig findes i, at lærerne efterspørger ordentlige arbejdsvilkår og i høj grad den fleksibilitet, som de ikke har på folkeskolerne.

Christian F. Jeppesen kunne smile, selv om han havde både alvorsord og en tankevækkende anekdote med i beretningen. Foto: Torben Østergaard Møller